

Scénář

(chor+il 1.mp3 – 5s) **Eva Malířová se narodila manželům Klímovým jako třetí dítě - 6.února 1945. v Praze.**

EM1 - 0:30

Nahrávka 1:10 - 1:19: Hned po mém narození musel můj otec, Arnošt Klíma, protože byl židovského původu, odejít do koncentračního tábora. Šel do Terezína.
+ 1:26- 1:46: Na židovské obci to bylo zařízený tak, že když byla manželka těhotná, tak se čekalo až se to miminko narodí, a pak ten otec musel bohužel do transportu. Víím z vyprávění, že se mému tatínkovi podařilo 5. května 1945 z Terezína utéct.

Jako malá dostala těžký zápal plic a zachránil ji penicilin, který získal tatínek od amerického vojáka.

EM2 - 0:10

Nahrávka 2:52 - 3:10: Když mi byly 4 roky, tak jsme se přestěhovali sem do Podolí, do ulice V rovinách, kde jsme bydleli a já jsem začala chodit do školky.

Ve stejné ulici pak byla i její základní škola. Když ji končila, maminka Evu přesvědčila, aby vystudovala střední pedagogickou školu.

EM3 - 0:10

Nahrávka 6:22 - 6:39: Stala jsem se učitelkou mateřský školy. Děti jsem měla ráda, ale popravdě řečeno jsem vlastně tohle povolání nechtěla dělat.

V roce 1965 se rozhodla a začala studovat filozofickou fakultu. Vdala se za svou první lásku. Práce a rodina, to byly její opory. Pražské jaro si s manželem užívali.

EM4 -

Nahrávka 20:42 - 20:55: V roce 68 se otevřely hranice a začali jsme tady prožívat nověj demokratickej systém. Mohli jsme studovat, mohli jsme vodjet do ciziny, mohli jsme všechno, byla svoboda. **+ 15:54 – 15:59:** Můj tatínek byl univerzitní profesor, v roce 68 odjel na rok do Ameriky přednášet. **+ 20:56 - 21:14:** A já jsem se svým manželem vodjela na dva měsíce do Západního Německa. Sehnali jsme si práci, bydleli u známých a byli jsme tam šťastní.

Svobodné nadechnutí dlouho nevydrželo. Vstup spojeneckých vojsk byl drsným probuzením ze snění o socialismu s lidskou tvář.

EM5 -

Nahrávka 21:14 - 21:36: Jednadvacátěj srpen nás překvapil. Volali nám kamarádi, že v Československu došlo k válce. My jsme se tomu smáli. A oni říkali

“Vpadli k vám Rusové”. Tomu jsme taky úplně nechtěli věřit. (celé podkresluje vonka.mp3)

Eva Malířová se snažila co nejrychleji dostat domů. Jak to v Praze vypadá, si neuměla představit.

EM6 -

Nahrávka 22:05 - 22:16: Chodila jsem po Praze, manžel mi všechno ukazoval, jak to Rusové tady zničili. **+22:30 - 22:34:** Prožívala jsem to jako všichni.

Tatínek byl vyloučen z Komunistické strany Československa, a proto její bratr nemohl najít slušné místo. Paní Malířová pracovala v několika nakladatelstvích a tuto práci dělala i po sametové revoluci.

Rámeček podkreslit Ódou na radost (z přiložené nahrávky na housle, úsek 0:03 – 0:20 během mluveného slova piano pianissimo, pak zesílit)

EM7

Nahrávka 23:00 - 23:05: Jsem ráda, že už tady 30 let žijeme v systému plným svobody.

A co by vzkázala Eva Malířová mladým?

EM8

Nahrávka 18:11 - 18:15: Aby pracovali proto, že je to uspokojuje a že je to naplňuje.

Celkem: 3 min 31 s